

3/6/05

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 06 mei 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 februari 2005,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

voormalige herenwoning Dauwe met inbegrip van hekwerk, ommuurde tuin, waardevol bomenbestand en aanhorigheden, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Stationsstraat 48, 50;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummers 902A3, 902B3, 902C3, 902D3, 903N, 903W3.

2° Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

voormalige woning Bombeke-Buysse, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Wegvoeringstraat 102;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 575N.

3°Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

café "Posthotel" (uitbreiding van bescherming als monument bij MB van 01 augustus 1986 van gelijkvloers interieur tot het volledig oud gebouw), gelegen te

Wetteren (Wetteren), Stationsplein 11;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 901X4.

4°Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

burgerhuis, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Jan Broeckaertlaan 1;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummers 897B2.

5°Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

voormalige zogenaamde "Villa Hollando-Belge", gelegen te

Wetteren (Wetteren), Jan Broeckaertlaan 2, 3;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummers 897E2, 897M3.

6°Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

herenwoning, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Jan Broeckaertlaan 4;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 897G2.

7°Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

herenwoning, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Jan Broeckaertlaan 5;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 897B3.

8°Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

tweegezinswoning, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Jan Broeckaertlaan 6, 7;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummers 897H3, 897N3.

9°Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

voormalige woning Van der Veeken, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Koningin Astridlaan 34;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 24N3/deel.

10°Wegens de historische, industrieelarcheologische, sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

overdekte staande wip of schutterstoren ook zogenaamde wintertoren, gelegen te

Wetteren (Wetteren), Stationsplein 7;

bekend ten kadaster:

Wetteren, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 902Z3/deel.

Art.2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De voorgedragen huizen zijn exemplarisch voor de stilistische evolutie in de burgerlijke privé-architectuur vanaf de tweede helft van de 19de eeuw tot en met de eerste helft van de 20ste eeuw binnen de kleinstedelijke context van Wetteren als regionaal handelscentrum. Het betreft kwalitatieve voorbeelden van heren- en burgerwoningen in neoclassicistische, neorenaissance, eclectische, art nouveau en modernistische architectuur gebouwd in opdracht van de gegoede burgerij en middenklasse. Ze werden veelal uitgevoerd door architecten en kunstenaars wiens vakmanschap het lokaal niveau overstijgt. De interieurs vertonen een gevarieerde aankleding in neoclassicistische, historiserende neostijl tot en met vernieuwende art nouveau en modernistische stijlen. De lokalisatie van de gebouwen aan belangrijke historische in- en uitvalswegen of in wijken, die pas in de loop van de 19de en 20ste eeuw ontwikkeld werden, is daarenboven uitermate illustratief voor de stedenbouwkundige evolutie in Wetteren. De schutterstoren die fungeert als baken in de stationsbuurt, waar tevens een zwaartepunt ligt van beschermenswaardige gebouwen van Wetteren, is ook om die reden aan de selectie gekoppeld. De te beschermen gebouwen bezitten aantoonbare intrinsieke kwaliteiten van historische, artistieke, volkskundige, industrieelarcheologische en/of sociaal-culturele waarde. Dit waardevol karakter dat hun behoud verantwoordt, wordt mede bepaald door hun ouderdom, authenticiteit, representativiteit, zeldzaamheid of gaafheid.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuur-historische waarde, en de **sociaal-culturele waarde**, meer bepaald de landschappelijke waarde, van de *voormalige herenwoning Dauwe, met inbegrip van het hekwerk, de ommuurde aangelegde tuin met waardevol bomenbestand en aanhorigheden*, gelegen Stationsstraat 48-50 te Wetteren;

De voormalige herenwoning Dauwe van 1867 is een uitzonderlijk voorbeeld van een gaaf behouden eclectische woning met kenmerken uit de neorenaissancestijl, met een opmerkelijk interieur in neoclassicistische stijl en een prachtige L-vormige tuin met landschappelijke aanleg en waardevol bomenbestand.

De woning behoort tot de meest beeldbepalende midden-19de-eeuwse gebouwen in Wetteren. Het is daarenboven een ontwerp van de jong gestorven architect Ferdinand De Noyette uit Gent, die ook het voorontwerp voor het nieuwe gemeentehuis te Wetteren voor zijn rekening nam. Het representatief karakter van dit monumentale gebouw wordt voornamelijk benadrukt door het exterieur, waarvan de voorgevel in bak- en zandsteenstijl is opgetrokken en de zijgevels van een beraping met een aantal blinde vensters zijn voorzien. Het gaaf bewaard interieur in een uitgesproken en rijkelijk uitgewerkte neoclassicistische stijl straalt grootheid en voornaamheid uit en getuigt van een hoogstaande artistieke kwaliteit. Gestucte plafonds en muren, marmeren schouwen, parket- en tegelvloeren, fraai uitgesneden schrijnwerk met dito krukken, bordestrap met balustervormige trappaal, in de monumentale hal, wachtkamer en salons behoren tot de authentieke interieurelementen en zijn representatief voor de 19de-eeuwse burgerlijke bouwkunst. De binnenindeling is daarenboven het toonbeeld van een zeer doordacht samengaan van decoratie en functionaliteit.

De materiaalkeuze en de verfijnde uitvoering van zowel het interieur als het exterieur weerspiegelt voorts de status van de oorspronkelijke opdrachtgevers.

De volledig ingesloten L-vormige tuin vertoont een landschappelijke aanleg met glooiend gazon, serpentinevijver met bruggetje, omlopend gekasseid en aarden pad, rest van gloriëtte en een dendrologisch waardevol en zeer goed onderhouden bomenbestand. Deze tuinaanleg en vormgeving maken wellicht samen met het gesmeed ijzeren hekwerk aan de straatkant integraal deel uit van het oorspronkelijk ontwerp en zijn getuigen van de 19de-eeuwse aanleg en afsluiting van het perceel. De andere gebouwen van jongere datum, een wc-tje in cottigestijl en de voormalige paardenstal, conciërgewoning en

koetshuis, zijn kenmerkende aanhorigheden bij dergelijk residentieel complex en zijn onlosmakelijk met de site verbonden.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de voormalige woning Bombeke-Buysse, gelegen Wegvoeringstraat 102 te Wetteren;

De voormalige woning Bombeke-Buysse naar ontwerp van architect A. Van Hecke uit Brugge, tussen 1864 en 1868 gebouwd in opdracht van de Wetterse brouwer Leon Bombeke, is een in het straatbeeld opvallende en beeldbepalende herenwoning. Het pand, een dubbelhuis met kenmerkende 19de-eeuwse indeling, is een representatief voorbeeld van de evoluerende architectuur in de tweede helft van de 19de eeuw. Zowel het exterieur als het interieur getuigen van deze evolutie in de burgerlijke architectuur. De buitenafwerking is kenmerkend voor een herenwoning van de jaren 1860 in neoclassicistische stijl met een opmerkelijke gevelafwerking met een zeer markante bepleistering, die de gevel een oriëntaals cachet verlenen.

De iets jongere aankleding van de kamers, overwegend uitgevoerd in opdracht van de nieuwe eigenaar en Wetterse industrieel Alphonse Buysse, is illustratief voor eind-19de-eeuwse herenhuisen waarbij elke representatieve ruimte uitgewerkt werd in een verschillende neostijl. De zeer rijkelijke en verrassende interieurdecoraties in neo-Vlaamse renaissance, neoclassicistische, neogotische, en zelfs neo-oriëntaalse stijl veruitwendigen de welstand van de toenmalige eigenaars, hun maatschappelijke status en wetenschappelijke en wereldse kennis. De hoogstaande artistieke en kwalitatieve interieurafwerking getuigt eveneens van het vakmanschap van de kunstenaars zoals Séraphin(e) De Maertelaere, Seraphien Seys en Arthur Wybo.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van het café "Posthotel", gelegen Stationsplein 11 te Wetteren (uitbreiding van de bescherming als monument bij MB van 01-08-1986 van het gelijkvloers interieur tot het volledig oude gebouw);

Het zogenaamd "Posthotel", circa 1887 opgericht door cabaretier Theoduul Polfliet als een koets- en koerierdienst met herberg en hotel voor reizigers, geldt als een opmerkelijk voorbeeld van een stationscafé. Ingeplant aan het Stationsplein, op de splitsing van oude en nieuwe verkeerswegen, in de onmiddellijke nabijheid van nieuwe transportmiddelen zoals het spoorwegstation, had het de uitgelezen ligging om postverkeer, vervoersdiensten en overnachtingsmogelijkheden voor reizigers te centraliseren.

Het café "Posthotel" vertegenwoordigt typologisch een laat-19de-eeuws burgerlijk café dat in de traditie van de zogenaamde koffiehuisen ontstond en tot openbare drankgelegenheid voor de gegoede burgerij evolueerde. Het authentiek exterieur en interieur illustreert de standing van het café. Het café "Posthotel" wordt gekenmerkt door een typerende verzorgde straatgevel in baksteenarchitectuur met opengewerkte pui met houten vensterdeuren tot op de grond, naast de eigenlijke toegangsdeur die voor de nodige lichtinval alsook een uitzicht op het straatgebeuren zorgen.

Het bijzonder interieur herbergt een grote gelagzaal op de begane grond met een luxueuze inrichting in neo-Vlaamse renaissancestijl. Het kwalitatief houtsnijwerk gecombineerd met geschilderde wandbespanningen van favoriete Vlaamse herbergtaferelen met belerende teksten worden toegeschreven aan één van de belangrijkste Wetterse kunstenaars Séraphin(e) De Maertelaere en Louwie Duponceel en getuigen van een groot vakmanschap.

Omwille van de onverbreekelijke éénheid tussen exterieur en interieur wordt de bestaande bescherming als monument uitgebreid tot het volledig gebouw.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van het

ensemble gevormd door de huizen gelegen Jan Broeckaertlaan 1, 2-3, 4, 5, 6-7 te Wetteren;

Het ensemble omvat een aansluitende huizenrij van burger- en herenhuizen, die in de periode 1905-1906 op onbebouwde percelen in opdracht van gegoede burgers werden gebouwd. Dit ensemble biedt een staalkaart van gangbare bouwstijlen uit het begin van de 20ste eeuw en is illustratief voor kwalitatieve neoclassicistische (nrs 1, 4), eclectische (nrs. 5, 6-7) én art nouveau-architectuur (nrs. 2-3).

De interne verdeling van deze woningen wisselt af tussen een traditioneel dubbel- en enkelhuisopstand aansluitend bij de 19de-eeuwse interieur-indelingen. Dit geldt ook voor de interieuraankleding waarvoor veelal teruggegrepen werd naar de vroegere neostijlen. De grote uitzondering hierop is de art nouveauwoning "Villa Hollando-Belge" naar ontwerp van architect Geo Henderick, waar een modern exterieur met een vernieuwend interieur geconcipeerd werd.

De diversiteit aan architectuurstijlen, de verschillende bouwhoogtes en gevelbreedtes wekken daarenboven de illusie dat het bouwblok het resultaat is van een historisch groeiproces en niet van een slechts twee jaar durende bouwcampagne. Het verzorgd voorkomen en het kwalitatief materiaalgebruik veruitwendigen ook de financiële en de culturele draagkracht van de toenmalige opdrachtgevers. Het beeldbepalend karakter, de hoge authenticiteitswaarde en de totaliteit van dit ensemble in relatie tot de ligging in de buurt van het station maken deze huizenrij uitzonderlijk.

De historische waarde, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de *burgerwoning*, gelegen Jan Broeckaertlaan 1 te Wetteren;

De burgerwoning gebouwd in opdracht van Pierre Lammens, markeert het besproken bouwblok en is exemplarisch voor een begin-20ste-eeuws neoclassicistisch ontwerp. Het vertoont de kenmerkende strakke gevelopbouw met benadrukt middenrisaliet en bepleisterde en beschilderde voorgevel. Het interieur bewaart nog de originele plattegrond. De sobere maar smaakvolle aankleding in neo-Lodewijk XVI-stijl en art nouveau getinte stijl op de begane grond zijn representatief voor het begin van de 20ste eeuw.

De artistieke waarde, de **historische waarde,** meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de *voormalige zogenaamde "Villa Hollando-Belge"*, gelegen Jan Broeckaertlaan 2-3 te Wetteren;

De beeldbepalende tweegezinswoning genaamd "Villa Hollando-Belge" van 1905 gebouwd in opdracht van sigarenfabrikant Pierre Maes, is een uitzonderlijk voorbeeld van een monumentale en kwalitatieve art nouveauwoning te Wetteren. Dit ontwerp onderscheidt zich van de aanpalende bebouwing aan de Jan Broeckaertlaan door de bouwhoogte, de vormgeving en het materiaalgebruik.

De tweegezinswoning behoort tot de vroegste professionele realisaties in art nouveaustijl (geometrische strekking) van de Gentse architect Geo Henderick, waarmee hij bekendheid verwierf en waardoor hij terecht bij de talentvolle tweede generatie art nouveau-architecten wordt gerekend.

De "Villa Hollando-Belge" biedt een staalkaart van de zeer persoonlijke stijl en vormtaal die Geo Henderick in zijn gevelontwerpen toepaste, zoals schuin oplopende gevelvelden en pseudo-pilasters met gebogen topstukken die boven de kroonlijst uitschieten, sierankers, boogvormige lintelen, driedelige verdelingsmotieven in de ramen, gecombineerd met een kleurrijk gevelparement met geglazuurde tegels en tegeltaleaus. De fraaie conisch uitgewerkte erkers ter hoogte van de bel-etage benadrukken nog eens extra de zwierigheid en dynamiek van dit gevelontwerp met spiegelbeeldschema.

De binnenafwerking, gerealiseerd in dezelfde art nouveaugeest, is illustratief voor Geo Hendericks visie over de architect als totaal-kunstenaar waarbij de architect voor een totaalontwerp van exterieur en interieur moest kunnen instaan.

De artistieke waarde blijkt hoofdzakelijk uit het gaaf bewaard interieur in art nouveaustijl van woning nr. 2, dat illustratief is voor het grote vakmanschap van de ontwerper en de uitvoerders alsook voor de woonopvattingen van de gegoede klasse. Kwalitatieve art nouveau-elementen zoals een fraaie trap met gesculpteerde trappaal in de monumentale traphal, stucwerk met florale motieven of vrouwenhoofdjes, binnenschrijnwerk, cementtegelen en parketvloeren, natuurstenen en marmeren schouwmantels, een "cosy-corner" alsook de oorspronkelijke indeling bleven behouden en bepalen mee de authenticiteit van dit ontwerp.

Een aantal jongere verbouwingen en aanpassingen doet geen afbreuk aan de architecturale kwaliteit van dit gebouw.

De **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de herenwoning, gelegen Jan Broeckaertlaan 4 te Wetteren;

De herenwoning met dubbelhuisopstand in neoclassicistische stijl, ontworpen in opdracht van voormalig gemeenteraadslid Charles Louis Raman, onderscheidt zich van de aanpalende hoger oplopende art nouveau en eclectische woningen. De voorgevel is typologisch een interessant voorbeeld van een neoclassicistische lijstgevel met kenmerkende bepleistering en verzorgde decoratieve afwerking, zoals het fraai gesmeed ijzeren balkon op rolwerkconsoles die de bel-etage van het middenrisaliet markeert.

Het interieur vertoont de traditionele indeling die aansluiting vindt bij de 19de-eeuw, waarbij de aankleding van elke ruimte ontleend is aan een verschillende stijlperiode. Authentieke interieurelementen (schouwen, pleister- en schrijnwerk ...) verwijzend naar neorenaissance, neoclassicisme, neorococo bleven in situ bewaard. Naar bouwstijl en concept is deze herenwoning illustratief voor de gangbare modes binnen de burgerlijke architectuur uit het begin van de 20ste eeuw.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde**, van de herenwoning, gelegen Jan Broeckaertlaan 5 te Wetteren;

De herenwoning gebouwd door Leon Kerckvoorde-Van der Eecken, zoon van de Wetterse boomkweker Constant Kerckvoorde, is illustratief voor eclectisch getinte architectuur met een moderne exterieurafwerking gecombineerd met een eerder traditionele binnenopbouw en indeling.

Het kwalitatief gevelontwerp wordt bepaald door een hoger oplopend zijrisaliet met houten driezijdige erker op een schelpvormige basis voorzien van verfijnd houtwerk en een bekronend balkon. De herenwoning valt voorts op door het kleurrijk gevelparement van wit-beige baksteentjes, gebundelde banden van groen geglazuurde baksteentjes, verlevendigd met blauwe hardsteen in de plint, de doorlopende vensterdorpels en de puilijst. De overwegend neoclassicistische interieuraankleding komt onder meer aan bod in de marmeren vloer, geometrisch gestuct lijstwerk, binnenschrijnwerk, marmeren schouwen in diverse vertrekken op de beneden- en de bovenverdieping.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de tweegezinswoning, gelegen Jan Broeckaertlaan 6-7 te Wetteren;

De beeldbepalende monumentale tweegezinswoning markeert de huizenrij Jan Broeckaertlaan 1-7 ter hoogte van de Korte Kouterstraat. Circa 1906 werd het ensemble als privé-woning en opbrengsteigendom in opdracht van weduwe Van der Schueren als één geheel ontworpen. Dit hoekpand, dat stilistisch aansluit bij de belendende herenwoning, geldt als een kenmerkend voorbeeld van begin-20ste-eeuws eclectisch getinte burgerlijke architectuur met kleurrijk gevelparement met traditionele opbouw volgens dubbelhuis- en enkelhuisprincipe.

De artistieke waarde blijkt hoofdzakelijk uit het interieur van nr. 6 dat van eenzelfde kwalitatieve en hoogwaardige afwerking getuigt als het

concept en materiaalgebruik voor de exterieurs. De oorspronkelijke indeling en decoratie van elke kamer is ontleend aan een verschillende neostijl waarbij wordt aangesloten bij de 19de-eeuwse traditie. De gaaf bewaarde salons en hal met een rijke Second Empire, neo-Vlaamse renaissance en neoclassicistische aankleding getuigen van het vakmanschap van de ontwerpers alsook van de financiële en culturele bagage van de opdrachtgevers. Originele interieurelementen zoals beschilderd binnenschrijnwerk, fraai glaswerk, marmeren schouwmantels, gestucte en beschilderde plafonddecoraties, behangpapier in imitatiedamast en lederbehang, marmeren en cementtegelvloeren, omlopende lambriseringen zijn van een hoge artistieke kwaliteit en bleven in situ bewaard.

De **artistieke waarde**, de **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde, en de **sociaal-culturele waarde** van de *voormalige woning Van der Veeke*, gelegen Koningin Astridlaan 34 te Wetteren;

De voormalige woning van textielfabrikant Van der Veeke van 1937, is door de vormgeving en het kleurrijk materiaalgebruik een ware blikvanger in de Koningin Astridlaan, die deel uitmaakt van de in de jaren 1930 aangelegde nieuwe wijk.

Dit rijhuis geldt als een uitzonderlijk en zeer opvallend voorbeeld te Wetteren van een modernistische woning die aanleunt bij de Nieuwe Zakelijkheid. De strakke en evenwichtige gevelopbouw, doorbroken door rechthoekige en ovaalvormige muuropeningen met metalen schrijnwerk, een beglaasde erker met afgeronde hoeken en buisvormig balkonhek, een rondbogig glas-in-loodvenster dat de traphal markeert, zijn kenmerkende elementen van deze bouwstijl. Het kleurrijk gevelparement, samengesteld uit blauwe hardsteen, gele en bruin geglazuurde tegels, verlevendigt het gevelontwerp en visualiseert de inwendige ruimteverdeling.

Diverse interieurelementen zoals de fraaie traphal met wenteltrap, kamers met radiatoren met gesmeed ijzeren voorzetschermen, parketvloeren, gestucte zolderingen, marmeren schouwmantels, binnenschrijnwerk, bleven integraal behouden en bepalen mee de authenticiteit van deze woning. De verzorgde afwerking van zowel het interieur als het exterieur getuigen van de stijlbewuste smaak van de opdrachtgevers.

De voormalige woning Van der Veeke is daarenboven één van de meest kwalitatieve ontwerpen uit het weinig bekend oeuvre van architect Joseph Aloïs Frans Lycke, die zich naar verluidt voor het gevelontwerp liet inspireren door het modernistisch woonhuis aan de Koning Albertlaan 97 te Gent naar ontwerp van architect André Claessens.

De **historische waarde**, meer bepaald de architectuurhistorische en cultuurhistorische waarde, de **volkskundige waarde**, de **industriële-archeologische waarde**, de **sociaal-culturele waarde** van de *overdekte staande wip of schutterstoren* ook zogenaamde wintertoren, gelegen Stationsplein 7 te Wetteren;

De overdekte staande wip opgericht in 1933 behoort tot de oudste schutterstorens in Vlaanderen die hun authentiek karakter hebben bewaard. Naar concept, materiaal en constructie is de schutterstoren een zeer representatief voorbeeld uit het interbellum.

De regionaal bekende en veelzijdige ontwerper-bouwmeester Jan Rooms, en zonen verleenden het geëigend utilitair voorkomen van de schutterstoren een architecturaal accentuerende bekroning met roodgekleurde decoratieve elementen, die hem als toren typeren. Voornoemde bouwkenmerken in combinatie met zijn locatie in een verstedelijkte context vlakbij een spoorwegstation, maken deze schutterstoren tot een zeldzaam exemplaar. Cultuurhistorisch getuigt de schutterstoren ervan dat het gebruik van een universeel wapen uit de prehistorie zich, onder meer via het in oorsprong middeleeuws schuttersgildewezen, handhaafde tot in de huidige sportclubs en het verenigingsleven.

Als referentie naar een oud volksvermaak en als bouwwerk met infrastructuur en uitrusting voor de beoefening van één van de belangrijkste en meest

verspreide volkssporten in Vlaanderen, is de overdekte staande wip betekenisvol materieel erfgoed van de volkscultuur.

De schutterstoren is als ijzerconstructie industrieelarcheologisch waardevol als toepassing uit de jaren 1930 van een bouwwijze en bouwmaterialen, die een product zijn van de industriële revolutie.

Uittorend boven de bebouwing van de hoog gelegen stationsbuurt van Wetteren vormt de schutterstoren visueel een opvallend baken vanuit diverse verkeersassen en fungeert als herkenningsteken onder meer voor de spoorreizigers. Dit verleent de "wintertoren" een sociaal-culturele waarde als ruimtelijk-structurend element van betekenis binnen het stedenbouwkundig weefsel van Wetteren en omwille van zijn signaalwaarde voor het collectief geheugen.

Art.3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

3 JUN 2005

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN